

Fundacja ABCXXI Cała Polska Czyta Dzieciom zaleca czytanie swoim pociechom do 12 roku życia, mimo, iż dzieci w tym wieku potrafią już dobrze czytać.

BADANIA POTWIERDZAJĄ, ŻE GŁOŚNE CZYTANIE DZIECKU:

- 1 zaspokaja jego potrzeby emocjonalne: miłości, uwagi, stymulacji,
- 2 buduje mocną więź pomiędzy rodzicem i dzieckiem,
- 3 wspiera rozwój psychiczny dziecka,
- 4 wzmacnia poczucie własnej wartości,
- 5 uczy poprawnego języka, rozwija zasób słów, daje swobodę w mówieniu,
- 6 ćwiczy pamięć,
- 7 uczy samodzielnego myślenia: logicznego, przyczynowo-skutkowego, krytycznego,
- 8 rozwija wyobraźnię,
- 9 poprawia koncentrację,
- 10 przygotowuje do samodzielnego czytania i pisania,
- 11 przynosi ogromną wiedzę ogólną, daje dostęp do informacji na każdy temat,
- 12 ułatwia naukę i pomaga odnieść sukces w szkole,
- 13 uczy odróżniania dobra od zła, rozwija wrażliwość moralną,
- 14 jest znakomitą rozrywką; rozwija poczucie humoru,
- 15 zapobiega uzależnieniu od telewizji, komputera i gadżetów elektronicznych,
- 16 chroni dziecko przed zagrożeniami ze strony kultury masowej,
- 17 jest zdrową ucieczką od nudy i niepowodzeń,
- 18 przeciwdziała demoralizacji i przemocy,
- 19 daje dostęp do życia, myśli i dzieł największych ludzi różnych epok,
- 20 kształtuje na całe życie nawyk czytania i poszerzania wiedzy.

JAK CZYTAĆ DZIECKU ?

Zasady uniwersalne:

- Codziennie, regularnie. Dobrze jest wybrać stałą porę i stworzyć rytuał czytania (powtarzalność czynności = poczucie bezpieczeństwa u dziecka).
- W atmosferze przyjemności, nie za karę, czy z obowiązku – celem jest wyrobienie u dziecka trwałego skojarzenia czytania z przyjemnością.
- Wybierajmy książki interesujące i odpowiednie dla wieku i poziomu rozwoju dziecka – uwzględniamy jego reakcje.
- Chrońmy wrażliwość dziecka - nie wzbudzajmy leków i napięć.
- Dopasowujemy czas czytania do umiejętności skupienia się dziecka – zacznijmy od kilku minut.
- Nie zmuszajmy dziecka, by siedziało spokojnie i bez ruchu – może się bawić, słuchając.

- Nie pozostawiamy dziecka z książką samotnie, gdy już zna litery, ponieważ zniechęci się do czytania. Czytanie jest wtedy zbyt trudne, a dziecko traci główną atrakcję wspólnego czytania: bliskość ważnej osoby.

CO ROBIĆ, GDY JEDNAK NIE CZYTA?

- Zachęcać, podsuwać dobre, wciągające książki.
- Zrobić tablicę motywującą do czytania lektury – za każde 20 minut mała nagroda i większa niespodzianka, np. po tygodniu. Można stworzyć mapę postępów, można rozrysować poszczególne etapy na wzór gry planszowej, przybić do tablicy i przesuwac kolorową pinezkę o kolejne pola. Pomysłów jest wiele. Zachęcam do skorzystania z bloga A.M. Talagi, skąd można pobrać i wydrukować planszę „Czytelnicze wyzwanie” <http://www.godmother.pl/wydrukidonaukizhp>.
- Pokazać dziecku książki, które śmiesz – wiele dzieci i dorosłych traktuje czytanie jako coś bardzo poważnego, tymczasem wspólne czytanie zabawnych fragmentów może pokazać tę czynność z innej strony.
- Porozkładać książki, magazyny czy czasopisma w różnych miejscach Waszego domu - będą sprzyjały traktowaniu ich przez dziecko jako zwykłego elementu codzienności.
- Kupować książki w prezencie. Czy Wasz syn naprawdę potrzebuje kolejnego plastikowego kombajnu albo ciężarówki? A Wasza córka następnej torebki? (Przepraszam, zły przykład. Torebka akurat każdej kobiecie, nawet tej najmłodszej, zawsze się przyda, ale np. kolejna lalka, czy chińska figurka niekoniecznie).
- Wygospodarować miejsce na małą biblioteczkę dla dziecka – choćby półkę, z której będzie mogło swobodnie wyciągać książki dla siebie.
- Zabierać dzieci do księgarni i biblioteki oraz na spotkania autorskie. Niech pooglądają piękne książki, nasycą płuca ich zapachem i poznają autorów- często ciekawych i wesołych ludzi. Niech literatura nie kojarzy im się tylko z dziełami mistrzów z zamierzchłych czasów.
- Pytać innych rodziców, co czytają swoim dzieciom. Namawiać czytających kolegów swoich dzieci, żeby zareklamowali im coś fajnego do przeczytania.